

In memoriam**ЈОВАН ИЛИЋ (1928–2009)**

Дана 4. марта 2009. године преминуо је Јован Илић, угледни професор Географског факултета у Београду. Отишао је тихо као што је и живео. Рођен је на Крстовдан, 27. 09. 1928. године у селу Пађене, општина Книн, у српској породици. Завршио је основну школу у родном селу, а гимназију у Книну и Шибенику. Потом је завршио два факултета: Географску групу ПМФ 1954. и Економски факултет 1963. године. Докторску дисертацију под насловом „Привредно-географске карактеристике Панчева и околине и њихови међусобни односи и везе“, одбранио је 1968. године. Од 1954. до пензионисања радио је на Географском факултету, напредујући постепено од асистента до редовног професора. Научна делатност професора Илића обухватала је широко поље друштвене географије – од економске и политичке географије до географије становништва и насеља. Бавио се такође методологијом ових дисциплина и просторним планирањем.

Научне радове др Јована Илића карактерише научна темељитост, методолошка оригиналност и богатство идеја. Његови радови су препознатљиви по егзактним статистичким методама, математичким моделима, графичким схемама и тематским картама. Био је организатор и реализатор многих истраживачких пројеката, међу којима треба истаћи рад на изради студија о становништву у Центру за демографска истраживања ИДН и рад на тротомној едицији „Етнички простор Срба“ у издању Географског факултета. Много је допринео популаризацији, афирмацији и угледу географије у друштву. Аутор је великог броја уџбеника, приручника, атласа. Био

је председник Српског географског друштва, оснивач часописа „Глобус“ (1969) и његов уредник до 1983. године. За свој наставни и научни рад добио је више јавних признања и одликовања: Плакету Српског географског друштва (1980), Орден рада са златним венцем (1981), Медаљу Eötvös Lóránd (Будимпешта) (1982), Медаљу Јован Цвијић (1987).

Сви који су познавали др Јована Илића сложиће се, да су га красиле племените људске врлине – истинољубивост, човекољубље и доброта. Генерације студената којима је предавао и колеге са којима је сарађивао, памтиће га као изузетног научника, професора, врсног педагога, племенитог и принципијелног човека. Нека му је вечна слава и хвала!

Мирко Грчић

In memoriam**МИЛОВАН В. РАДОВАНОВИЋ (1931–2009)**

Дана 6. септембра 2009. године преминуо је професор Милован Радовановић, знаменити научник и мислилац на пољу географије. Рођен је 1931. године у Скопљу. У свет науке ушао је 1957. године, када је објавио свој први рад и када је био изабран за асистента на групи за географију Природно-математичког факултета у Београду. Био је редовни професор Географског и Архитектонског факултета Универзитета у Београду, научни саветник Центра за мултидисциплинарне студије (ЦМС), ИАУС-а, Центра за демографска истраживања ИДН и Географског института „Јован Цвијић“ Српске академије наука и уметности, где је дочекао и пензију (1996). Исто тако, од 1996. до 2006. године радио на Одсеку за географију Природно-математичког факултета у Бања Луци. Иницијатор је и организатор академских студијских смерова из области просторног планирања и демографије на Географском факултету у Београду и постдипломских студија из заштите животне средине са демографијом ЦМС. Био је ментор при изради 16 докторских дисертација. Обавио је више студијских боравака на универзитетима у Москви, Лењинграду (Санкт Петербургу), Тбилисију, Варшави, Кракову и Познању. Од 1989. године био је члан Међуодељенског одбора САНУ за проучавање Косова и Метохије, а од 2001. сарадник Центра за очување природног и културног наслеђа Косова и Метохије МНЕМОСИНЕ (при Етнографском музеју у Београду) и сарадник Српско-америчког центра. Био је председник Српског географског друштва и Научне секције СГД, носилац Медаље Јована Цвијића и почасни члан Географског друштва Македоније.

Милован Радовановић је био свестран географ, просторни планер и демограф, али две тематске области су га посебно преокупирале: једна је Косово и Метохија а друга је теорија и методологија географије. Био је познат као борац за афирмацију Цвијићевог антропогеографског метода и за системски приступ у географији. У научном раду увек је био оригиналан, препознатљивог стила и дубоке мисли. Бројним научним радовима и јавним предавањима стекао је реноме великог ауторитета за питања Косова и Метохије. Том тематиком бавио се још од докторске дисертације *Призренски Подгор (1958)*, па до последње монографије: *Косово – антропогеографске, историјскогеографске, демографске и геополитичке основе (2008)*.

Својом дубином мисли и богатством идеја, научном, зналачки датом обрадом проблема разбијао је уске шаблоне и стереотипе, и отварао пут новим стремљењима у науци и решењима проблема у пракси. Ретко можемо наћи у географској и сродној књижевности такав слух за филигранску обраду научних проблема, елеганцију стила, архитектуру реченице, језгровитост израза, оштроумност и свежину мисли. Био је човек велике радне кондиције, научне ерудиције, огромних методолошких могућности и задивљујуће елоквенције. Нека му је вечна слава и хвала!

Мирко Грчић